

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului Harjevschi Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Harjevschi Alexandru xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3), lit.(b) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 21.06.2019 – 21.04.2021;
instanța de apel: 14.05.2021 – 27.10.2021;
instanța de recurs: 08.02.2022 – 11.05.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 aprilie 2021, *Harjevschi Alexandru* a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **1 (unu)** an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcție sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de **3 (trei)** ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită în privința lui *Harjevschi Alexandru*, a fost suspendată pe un termen de probațiune de **1 (unu)** an.

A fost dispusă încasarea de la *Harjevschi Alexandru*, în beneficiul *Statului* cheltuieli judiciare în sumă de **840** (opt sute patruzeci) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat *Popovici Vlad Veaceslav*, hotărârea în privința căruia cu recurs ordinar în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că: **Harjevschi Alexandru**, în circumstanțe de timp și loc nestabilite de organul de urmărire penală, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu *Popovici Vlad*, urmărind scopul consumului drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului, au intrat în posesia drogurilor pe care le-au păstrat ilegal la sine până la 21 martie 2019, când, aflându-se în apartamentul xxxxx, folosind două butelii polimerice, le-au consumat împreună, iar buteliile folosite le-au păstrat până la 21 martie 2019, ora 23:09 min., când au fost ridicate de către colaboratorii de poliție de la Popovici Vlad, fiind predate benevol.

Potrivit concluziilor din Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1- R1153 din 10.04.2019, depunerile de substanță de culoare cafenie, de pe suprafața buteliei polimerice, predate benevol de Popovici Vlad, reprezintă rășină de cannabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantitate de 0,09 gr.

Astfel, acțiunile lui Harjevschi Alexandru au fost încadrate juridic în prevederile art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal, după indicii calificativi – „*păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de instrăinare, acțiuni săvârșite de două persoane.*”

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului Harjevschi Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul Harjevschi Alexandru să fie achitat.

3.1. În motivarea cererii de apel s-a indicat că nu au fost administrate probe care ar demonstra vinovăția inculpatului, or instanța eronat a dat apreciere probelor și nu a ținut cont de cele relatate de Harjevschi Alexandru.

Astfel, apelantul a menționat că la caz nu a fost stabilită cantitatea substanței narcotice, masa uscată a substanței consumată, prin urmare acțiunile lui Harjevschi Alexandru urmează a fi calificate în baza art.85 Cod contravențional ”*procurarea ori păstrarea ilegală, fără scop de instrăinare, a drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și a analogilor acestora în cantități mici, precum și consumul de droguri fără prescripția medicului*”, iar în temeiul art. 30 Cod Contravențional, procesul contravențional urmează a fi încetat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului Harjevschi Alexandru, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Harjevschi Alexandru a săvârșit infracțiunea pentru care a fost condamnat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a respins argumentele apărătorului privind necesitatea achitării inculpatului ca fiind declarative și a menționat că, vinovăția acestuia a fost demonstrată pe deplin prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume prin declarațiile martorului Cuprinschi Diana (f.d.4 vol. II); declarațiile martorului Sava Ionela (f.d.19-20 vol. II) procesul-verbal privind consemnarea celor constatate privitor la infracțiunea depistată (f. d. 5 vol. I); procesul-verbal de ridicare din 21.03.2019 (f. d. 15-19 vol. I); raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-1153 din 10.04.2019 (f. d. 22-25 vol. I); ordonanța din 15.05.2019 (f. d. 26 vol. I); procesul verbal nr. 5326 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 22 martie 2019, (f. d. 46, 47 vol. I); procesul verbal nr. 5325 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 22 martie 2019 (f. d. 48, 49 vol. I).

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind lipsită de temei legal și solicitarea apărătorului privind încadrarea faptei în baza art. 85 Cod contravențional, deoarece probele administrate și cercetate în cadrul instanței de fond cât și cea de apel, indică incontestabil că Harjevschi Alexandru este *subiect* al infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(3), lit. b) Cod penal și intenționat a păstrat un aparat artizanal, confecționat din două butelii polimerice, pe care l-a folosit în scopul consumului drogurilor și pe suprafața căruia s-a depistat rășină de cannabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri, în cantitate de 0,09 gr., și care este obiectul material al infracțiunii, până la 21 martie 2019, ora 23:09 min., când a fost ridicat de către colaboratorii de poliție, de unde rezultă că au realizat *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. b) din Codul penal.

Prin urmare, probele analizate de instanța de fond și apreciate de instanța de apel prin prisma art. 101 din Codul de procedură penală, indică la existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului Harjevschi Alexandru.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, verificând legalitatea acesteia, a constatat că, prima instanță respectând dispozițiile a art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului i-a stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și proporțională pentru infracțiunea săvârșită, ajungând la concluzia corectă de a suspenda condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de

probațiune, luând în considerație personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Harjevschi Alexandru să fie achitat, întrucât vina nu a fost dovedită, în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Recurentul menționează că păstrarea substanței narcotice fără scop de înstrăinare are drept scop consumul propriu pe viitor întru a-și satisface propriile necesități, în speță substanța deja a fost consumată, iar ceia ce a rămas pe sticlă este rezultatul consumului. Astfel, consideră că la caz lipsește latura subiectivă, care se exprimă prin intenția directă de păstrare substanțelor narcotice, cu scopul de consum.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel descrise în pct. 3. și 3.1 al prezentei decizii.

Suplimentar recurentul menționează că examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului, or citarea acestuia nu a avut loc.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul Cîrjanovschi Sergiu a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond corect au apreciat probele ce demonstrează vinovăția inculpatului Harjevschi Alexandru.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.*

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul invocă prevederile art.427 alin.(1), pct.4) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului,

precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, solicitând achitarea pe motiv ca fapta inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 85 Cod contravențional.

În esență, recurentul invocă de fapt dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, considerând că instanța de apel neîntemeiat a menținut concluzia privind condamnarea inculpatului în baza art.217 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Verificând actele cauzei, raportat la temeiurile de casare invocate de recurent, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și repetitive, iar pentru a statua asupra acestei soluții s-a rezultat din următoarele considerente.

Referitor la temeiul de recurs invocat de apărător, prin prisma pct.4) alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, prin care susține că instanța de apel i-a încălcat inculpatului dreptul la apărare, deoarece a examinat cauza în lipsa acestuia, Colegiul penal analizând actele și lucrările dosarului în raport cu argumentele din recurs, constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

În acest context, Colegiu penal notează dispoziția art.319 alin.(1) Cod de procedură penală care stipulează că *judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile sânt legal citate și procedura de citare este îndeplinită. Ne înfățișarea părții în instanța de judecată nu împiedică examinarea cauzei dacă în instanță s-a prezentat avocatul ales sau avocatul care acordă asistența juridică garantată de stat, care a luat legătura cu partea reprezentată.*

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, inculpatul a fost prezent la examinarea cauzei în fond, cât și la pronunțarea sentinței. Mai mult ca atât, apel împotriva sentinței a declarat avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Harjevschi Alexandru, fapt ce denotă că atât avocatul acestuia, cât și inculpatul au cunoscut despre examinarea cauzei în ordine de apel.

Prin urmare, Colegiul penal reține, că decizia instanței de apel privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, nu afectează dreptul acestuia la apărare, în contextul în care pe parcursul examinării cauzei, Harjevschi Alexandru a fost reprezentat de avocatul ales în baza de contract, Cazacu Dumitru, care a susținut pe deplin apelul declarat în numele acestuia și a solicitat examinarea cauzei în lipsa inculpatului, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată din 27.10.2021 (f.d.72 vol. II).

La acest capitol, Colegiul penal reține hotărârea *Năstase v. Republica Moldova* din 17 ianuarie 2019 (cererea nr.74444/11), în care Curtea a relevat că „în cazul când prin atitudinea sa, anume reclamantul a determinat examinarea cauzei în absența sa de către instanțele judecătorești naționale, concluzionând că, prin acțiunile sale, reclamantul a renunțat la dreptul său de a se apăra personal. Totodată, având în vedere că prezenta cauză nu se referă la un acuzat necitat sau nereprezentat de către un avocat și ținând cont de marja de apreciere a autorităților naționale, Curtea a considerat că, de fapt, condamnarea reclamantului în

absența și refuzul instanțelor de a reexamina cauza în prezența sa nu au constituit o pedeapsă disproporționată”.

Totodată urmează de menționat și practica CEDO, *cauza Kattan versus România (decizia din 21 ianuarie 2014)*, prin care s-a statuat că nu va fi încălcat art.6 din CEDO, în cazul când inculpatul contribuie la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În cazul când inculpatul a cunoscut despre desfășurarea judecății și nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o condiție procesuală culpabilă a inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs accentuează, că soluția respectivă a instanței de apel, vine în concordanță și cu jurisprudența CtEDO, care în § 35 din hotărârea în cauza *Avramenco vs Moldova* a statuat, că nu poate fi admisă cerința reclamantului cu privire la constatarea încălcării art. 6§1 CEDO, în contextul în care acesta nu a prezentat motive întemeiate în privința lipsei sale de la judecarea cauzei.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că criticile formulate de către apărător, referitor la încălcarea procedurii de citare a inculpatului nu pot fi acceptate și urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În continuare, statuând asupra inadmisibilității recursului declarat de apărătorul inculpatului, instanța de recurs reține că, în mare parte, recurentul în cerere se axează pe faptul că probatoriul nu a fost corect apreciat de instanțele de fond, însă toate acestea țin nemijlocit de starea de fapt și de chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în instanța de recurs.

Sub acest aspect, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului, nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributele exclusive ale instanțelor de fond.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-

le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Harjevschi Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Colegiul penal constată că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului, anume în baza art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal, dar nicidecum celei pretinse de apărător în baza art. 85 Cod contravențional.

Instanța de recurs notează că, calificarea corectă a faptei prejudiciabile imputate inculpatului constituie una din exigențele procesului echitabil și este greșită afirmația apărătorului precum că, la caz nu a fost stabilită intenția directă de păstrare a substanțelor narcotice, ci doar rezultatul consumului ei, or, materialul probator a demonstrat contrariul, și anume faptul păstrării drogurilor în proporții mari și fără scop de înstrăinare, iar faptele lui corect au fost încadrate juridic în baza art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că în speța dedusă judecării, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil că, inculpații Harjevschi Alexandru și Popovici Vlad, intenționat au păstrat un aparat artizanal, confecționat din două butelii polimerice, pe care l-au folosit în scopul consumului drogurilor și pe suprafața căruia s-a depistat rășină de cannabis, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, adică droguri, în cantitate de 0,09 gr., până la 21 martie 2019, ora 23:09 min., când a fost ridicat de către colaboratorii de poliție.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recurs, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, reproduse în pct.2 precum și a deciziei instanței de apel și reproduse în pct.4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, a martorilor, precum și prin materialele probatoare acumulate în prezenta cauză penală, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanțele de fond au argumentat detaliat motivele pentru care au fost respinse versiunile apărării, probele administrate confirmând în mod concludent că faptei comise s-a dat o încadrare juridică corectă în baza art. 217 alin. (3), lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor,*

săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite de două persoane.”

Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre nevinovăția inculpatului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat cu strictețe prevederile enunțate la art. art.414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursului declarat nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului *Harjevschi Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Harjevschi Alexandru xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie